

El darrer flaix

Un relat de: [Pallars](#)

Amb el desig malaltís d'immortalitzar cada bocí de vida, el vell fotògraf constata, poc abans de traspasar, que entre la vida i la mort sempre hi ha hagut quelcom pel mig: una càmera.

I aferrant-se a ella, posseint-la amb fervor, arriba al llindar del deliri. Enfoca i somriu. Finalment, dispara.